

betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Rode): Til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling skal jeg tillade mig at anbefale dette lille, men for mange Mennesker betydningsfulde, Lovforslag, som er vedtaget enstemmigt i Folketinget.

For nogle Aar siden, da vi vedtog Loven om Understøttelse til Børn af Enker, indførte vi i den Principet om en fast Understøttelse. Til Enker, der var i trange Kaar, skulde der ydes en efter Børnens Alder og Antal bestemt Understøttelse. Denne Fastsættelse af Understøttelsens Størrelse blev yderligere hævdet gennem en Tillægsbestemmelse om, at den ikke kunde ydes, naar vedkommende havde Understøttelse enten af Fattigvæsenet eller af Hjælpekasserne eller de dertil i København svarende Velgørenhedsforeninger. Denne sidste Bestemmelse har imidlertid under de nuværende Dyrtdisforhold haft en ulykkelig Virkning paa Lovens Gennemførelse. Medens man havde beregnet, at der var saa mange Børn af Enker, at Lovens aarlige Udgift for Statskassen vilde være ca. 800,000 Kr., og skønt Beregningsgrundlaget ingenlunde er afkræftet, har det dog vist sig, at Statskassen i det forløbne Aar ikke har udbetalt større Beløb, end at de paa den kommende Finanslov har kunnet anslaaes til 450,000 Kr., altsaa kun lidt over Halvdelen af det beregnede Beløb. Dette skyldes denne Omstændighed, at Enkerne ikke, og navnlig ikke under de nuværende Forhold, har kunnet nøjes med den faste Understøttelse, som Enkeloven tiltænkte dem, og derfor har maattet forblive under Fattigvæsenet eller, saafremt de var gaaet over paa Enkelovens Understøttelser, har maattet ty tilbage til Fattigvæsenet for overhovedet at kunne subsistere. Da det just har været Lovens Hensigt at komme Enker med Børn til Hjælp paa en saadan Maade, at de kunde fris fra at falde ind under Fattigvæsenet, har Ministeriet ment det ønskeligt at afbøde den Mangel, der saaledes navnlig for Tiden findes i Loven. Det Spørgsmaal har været fremme, om man burde gaa til en Forhøjelse af det faste Beløb for Børn. Man har imidlertid ment, at det ikke var rigtigt at rejse dette Spørgsmaal, idet det vel navnlig nu vilde have sine Vanskeligheder at vende tilbage til denne Sag og Tiden vel heller ikke var heldig til at fastslaa et saadant Beløbs Størrelse. Men for at raade Bod paa

Manglerne har man saa ment, det var rigtigt, saa længe de nuværende ekstraordinære Forhold eksisterer, at hæve den Begrænsning, som fandtes i Loven, hvorefter denne faste Understøttelse ikke maatte gives til Enker, der faar Hjælp af Hjælpekasserne. „Saa længe de nuværende Forhold eksisterer“ — det har man ment at kunne udtrykke ved at knytte denne midlertidige Lov sammen med Opretholdelsen af Lovene om ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse og ekstraordinær Understøttelse til de indkaldte. Den vil altsaa falde bort samtidig med de to Love, og man vil da til den Tid, om man ønsker det, kunne optage selve Spørgsmaalet om Understøttelsens Størrelse til Drøftelse.

Hvis Loven vedtages, vil Kommunerne med Hensyn til Refusionen af, hvad Enkekasserne yder Enkerne, blive saaledes stillet, at hvis Enkens Trang til at faa mere end den faste Understøttelse begrundes i, at hendes Forsørger, f. Eks. Søn, har været indkaldt til Sikringsstyrken, saa vil Refusionen kunne finde Sted i Henhold til den Lov, som herom er givet, og altsaa andrage $\frac{2}{3}$ af Beløbet. Hvis hendes Trang til Hjælp begrundes i ekstraordinær Arbejdsløshed, enten for hendes eget Vedkomme eller vedrørende en, som har bidraget til hendes Underhold, vil det falde ind under den herom givne særlige Lov og altsaa andrage Halvdelen. Saafremt intet af dette med Rette kan paaberaabes, vil Refusionen falde ind under de sædvanlige Bestemmelser for Statstilskuddet til Hjælpekasserne. Jeg skal i denne Forbindelse nævne, hvad jeg ogsaa har nævnt i det andet høje Ting, at det er min Hensigt at foreslaa, at den Bestemmelse vedrørende Hjælpekasserne, der begrænser Statstilskuddet til 250,000 Kr., midlertidig ophæves, saaledes at Kommunen kan faa $\frac{1}{3}$ af det direkte Tilskud til Hjælpekasserne erstattet i alle Tilfælde, hvad jo det fastsatte Beløb, 250,000 Kr., ikke tillader. Dette Forslag vil imidlertid senere komme til Forhandling; det staar ikke i direkte Forbindelse med dette, men jeg har dog ment at burde nævne det her.

Det foreliggende Lovforslag anbefaler jeg til samme velvillige og hurtige Behandling, som det høje Folketing har skænket det.

J. Pedersen: Da vi i 1913 forhandlede om Forslag til Lov om Hjælp til Børn af Enker, var der paa flere Punkter ret afvigende Meninger, bl. a. var der stærkt afvigende Meninger om, hvorvidt